

[Haustrup Clemmensen.]

hvad socialdemokratiet her og nu ønsker gennemført i den økonomiske politik. Uklarheden har oprigtigt talt været længe nok. Har socialdemokratiet overhovedet i dag en økonomisk politik? Blot at kunne sige nej ustandselig til andres politik er for dårligt for landets største parti.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Også dette forslag om motiveret dagsorden indgår nu i forhandlingen.

Henry Christensen: Jeg skal begynde med at trøste tinget med, at det ikke er min agt at fortsætte med at stille dagsordensforslag. Det er nu gjort af de to hidtidige ordførere, og jeg vil sige, at jeg føler mig mere end godt dækket af den sidste dagsorden, der er foreslået. Jeg må desværre skuffe hr. Per Hækkerup med at sige, at min sympati for hans dagsordensforslag kan være på et beskædet sted.

Ellers vil jeg gerne sige til hr. Per Hækkerup, at vi med glæde lyttede til hr. Per Hækkerup i god form her i Folketinget i dag. Jeg synes, hans indlæg var overordentlig dygtigt, ikke mindst når man tager den politik, han forsøgte at forsvare, i betragtning.

Vi fik her i dag en fremstilling af, hvor elendigt og forfærdeligt, og jeg ved ikke hvad, alt har været under denne regering. Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg mener, der er fortsat endog alvorlige problemer i Danmarks økonomi — det er også baggrunden for den debat, vi fører, og for de forslag, der er fremsat — men jeg tror, det af hensyn til balancen i vurderingen af den økonomiske problemstilling er nødvendigt at gøre et par indledende bemærkninger for at understrege lidt af den udvikling, der også har fundet sted i løbet af det sidste par år.

Vi har nok ikke på noget tidligere tidspunkt haft en stærkere stigning i produktionen, end vi har haft i løbet af de sidste 2 år, da den er steget fra 94 milliarder kr. til

117 milliarder kr., altså med 5-6 pct. om året i de 2 år; den steg vel realopgjort omkring 7 pct. i 1969. Jeg tror, at enhver, der foretager en sammenligning med udviklingen i andre lande, må erkende, at det er et meget bemærkelsesværdigt resultat, der er nået her i landet. Industrien havde en produktionsstigning på 11 pct. Vi havde, efter at vi i en række år havde haft nedgang i erhvervsinvesteringerne, nu fået en sådan udvikling, at stigningen i erhvervsinvesteringerne udgjorde 12 pct.

Jå, jeg lagde godt mærke til, og det gjorde et dybt indtryk på mig, at hr. Per Hækkerup havde gået en tur på gaden og havde mødt en mand — nu ved jeg ikke, om det var den mand, der i socialdemokratiske annoncer for nogle år siden gik og tænkte — der havde truet hr. Per Hækkerup med at ville være udlandsdansker — om det så var en trussel, ved jeg ikke. Men jeg vil sige, at hvis man vil prøve at vurdere erhvervslivets indstilling til udviklingen igennem det sidste par år, burde man måske ikke helt overse, at mens vi i en række år havde haft stagnation i erhvervsinvesteringerne, har vi haft en betydelig stigning igennem det sidste par år. Boligbyggeriet er steget med 20 pct. igennem 1969. Vi har haft en større stigning i industrieksporten i 1969, end vi nogen sinde tidligere har haft. Jeg mente det alvorligt, når jeg før sagde, at der også er fundamentale skævheder i vor økonomi, men jeg mener ikke, det er rimeligt at føre denne debat på det grundlag, at Danmark pludselig er et land, der er ludfattigt, som ligger i ruin eller noget i den retning; det var jo næsten det, vi hørte. Problematikken er i virkeligheden af en anden art. Problemet er fortsat, om Danmark evner at indrette sig på den velfærdsøkonomi og den velstandsfremgang, som dette land har præsteret også i det sidste par år i så enestående og betydelig grad. Beskæftigelsen er steget stærkt; forbruget er steget stærkt; det steg i 1969 med omkring 8 pct.; det steg for stærkt. Her er måske et af de mest fundamentale problemer.